

Změna bonitačního řádu, na základě usnesení z Konference 2018, týkající se pořádání bonitací na letních táborech s omezením. „Bonitaci je možno pořádat v rámci letního výcvikového tábora, ale maximálně druhý den prvního turnusu s účinností od roku 2019.“

Navrhují: Možnost pořádat bonitace na LVT bez omezení.

Odůvodnění: Bonitace by měly být pořádány o víkendech, ve dnech pracovního volna, aby se jich mohl zúčastnit každý pracující a zaměstnaný člověk bez toho, že si musí brát dovolenou či neplacené volno. Letní bonitace české pobočky vyšla letos na čtvrtek a tím se znemožnilo některým majitelům se psy přijet. Náklady na uchovnění ČSV jsou i tak dost vysoké a proto by termín bonitace měl být dostupný všem, bez jakýchkoliv omezení a překážek.

Pokud má někdo obavy z toho, že někdo bude trénovat na táboře o něco déle a bude tak snad jeho pes lépe hodnocen, než ten, který netrénuje nic, mohu nato říci jen jedno: Dojeďte a trénujte! Všem je umožněno trénovat stejně, bez omezení! Pro rozhodčího není nic smutnějšího, než když jsou na bonitaci přivedena zvířata nepřipravená, ve špatné kondici, neschopná se měřit, ukazovat zuby a nakonec kolabující u kolíku. Mnohdy majitel neumí držet ani vodítko, natož účinně psa fixovat a ovládat. Nic jiného si nepřejí, než aby na bonitacích byla předváděna zvířata připravená a pokud jim má v přípravě tábor trochu pomoci, ať jim pomůže!

Demagogické výlevy některých pejskařů na téma přirozené povahy, ať si nechají od cesty. Každý rozumný člověk ví, že přirozeně pes neumí nic! A to mohou mít jeho rodiče zkoušky nejvyšší. Neumí nic tak, jako neumí nic nejinteligentnější dítě, bez správné výchovy, vzdělání a bez možnosti studovat!

Tak, abych mohla posoudit přirozenou povahu skupiny psů, musela bych je od narození držet ve stejných podmínkách a naprosto stejně by s nimi do doby bonitace muselo být zacházeno! Pak bych mohla posoudit a porovnat schopnost adaptace na cizí prostředí, na cizí osoby, cestování atd. Dost pravděpodobně by každé zvíře s takovéto skupiny zvládalo stres jinak a mohla bych pak udělat nějaký vědecký závěr.

My naše psy ale nechováme v laboratorních podmínkách a s každým jedincem se zachází naprosto unikátním a ojedinělým způsobem. Každý pes žije v odlišných podmínkách se svým majitelem a je i odlišně vychováván a cvičen. Každý majitel by se měl snažit vychovat svého psa jak nejlépe zvládne a měl by využít každé možnosti posunout schopnosti svého psa dál, na vyšší úroveň.

Přesto se může stát, že pes bonitací neprojde, anebo projde s horším hodnocením povahy, než se předpokládalo. Tak, jako pravidelně vidíme selhávání psů na zkouškách, které psi a psovodi velmi často skládají v domácích podmínkách. Ona stačí pouhá změna intonace hlasu, nervozita psovoda či osoba na „place,“ kterou pes nikdy neviděl a zachová se naprosto jinak, než se předpokládalo. Jeho výkon jde dolů. Mnohdy zato může psovod. Psu se slabšími nervy bude dělat problém měření, kontrola čipu např. osobou mužského pohlaví, kterou nikdy neviděl. Nikdy nejsme schopni připravit psa na všechno, co ho během bonitace či jiné zkoušky může potkat. Vždy je to trochu jinak. Střelba, jiné ruchy, jiní lidé ve skupince, při měření, a pes se slabšími nervy situaci stejně nezvládne. Pár dnů tréninku na táboře nemůže projev a chování psa výrazně změnit, o tom jsem přesvědčená. Někdy může i uškodit. Každý majitel by měl vědět, co jeho pes unese zvláště, pokud se psem během roku nic nedělá. **Tábor může především pomoci bezradnému majiteli naučit se svého psa lépe ovládat a alespoň o něco lépe se pokusit na bonitaci svého psa předvést, a o to nám snad všem jde.**

